Категорія справи № **766/10363/24: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **19.02.2026.** Зареєстровано: **19.02.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **20.02.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/766/943/26**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12024230000000818**

Справа №766/10363/2

н/п 1-кп/766/943/2

В И Р О К

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19.02.2026 року м. Херсон

Херсонський міський суд Херсонської області в складі:

головуючого судді: ОСОБА_

за участю секретаря: ОСОБА_

прокурора: ОСОБА_

захисника (в режимі відеоконференції): ОСОБА_

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду м. Херсона в порядку спеціального судового провадження кримінальне провадження, внесене до ЄРДР 24.05.2024 під №12024230000000818, об`єднаного з кримінальним провадженням, внесеним до ЄРДР 12.07.2024 під №12024230000001157, за обвинуваченням:

ОСОБА_5 , *ІНФОРМАЦІЯ_1* , уродженця м. Москва, рф, громадянина рф, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , проживаючого за адресою: АДРЕСА_2 ,

раніше судимого:

- вироком Вознесенівського районного суду м. Запоріжжя від 22.07.2025 за ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України до покарання у виді 12 років позбавлення волі (набрав законної сили 25.11.2025 на підставі ухвали Запорізького апеляційного суду від 25.11.2025).

- у вчиненні кримінальних правопорушень,

передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України,

в с т а н о в и в:

I. Формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним

1. Громадянин рф ОСОБА_5 , будучи достовірно обізнаним про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями рф, перебуваючи в окупованому с. Білозерка, Херсонського району, Херсонської област умисно, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, порушуючи ст. 147 Конвенції незаконно утримував цивільних осіб, а саме потерпілих ОСОБА_6 та ОСОБА_7 , у приміщеннях захопленої будівлі Білозерського районного суд Херсонської області за адресою: вул. Дмитра Яворницького, 97, с. Білозерка, Херсонський район, Херсонської області, застосовуючи до них жорстоке поводження, катування, з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування цих осіб з метою залишення їх без законодавчого захист протягом тривалого періоду часу.

Так 13.09.2022 у другій половині дня (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) ОСОБА_5 за попередньою змовою з трьома невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, перебуваючи в одному з кабінетів захопленого приміщення Білозерського районного суду Херсонської област проводив допит затриманої ОСОБА_6 з метою схилити її до співпраці з окупаційною владою, а також записати відеозвернення з неправдивою інформацією про мешканців Білозерської територіальної громади. У той момент, коли ОСОБА_8 не відповідала на поставлені питання ОСОБА_5 , надавала відповіді українською мовою аб відмовлялась від співпраці, невстановлений військовий рф, за попередньою змовою із ОСОБА_5 , застосовував до потерпілої фізичне насильство, шляхом нанесення не менше 10 ударів гумовим кийком в область спини, шиї та потилиці. У той же час, ОСОБА_5 здійснював психологічний тиск щодо ОСОБА_6 , погрожуюч згвалтуванням її доньки. Тобто, вказаними особами порушено вимоги п. 1 ст. 27 (заборона насильства), ст. 147 (нелюдяне поводження та катування) Конвенції та ст. 75(2)(а)(а.2) (катування) Додаткового протоколу І.

Після завершення допиту, за вказівкою ОСОБА_5 військовий рф повернув потерпілу ОСОБА_6 до камери для ув`язнених.

14.09.2022 в першій половині дня (більш точний час досудовим розслідування не встановлено) ОСОБА_5 за попередньою змовою з трьома невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, буваючи в тому самому кабінеті приміщення Білозерського районного суду Херсонської області, де 13.09.202 проводили допит потерпілої ОСОБА_9 , повторно змушували останню записати відеозвернення з неправдивою інформацією про мешканців Білозерської територіальної громади, також схиляли до співпраці з окупаційною владою, погрожуючи тривалим утриманням в іншому місці несвободи.

У той же день (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) ОСОБА_5 , отримавши від потерпілої ОСОБА_8 відмову працювати з окупаційною владою, розпорядився перемістити її до місця несвободи, що знаходилось у захопленій будівлі Головного управління Національної поліції в Херсонській області за адресо вул. Лютеранська, 4, м. Херсон, де вона утримувалась до 30.09.2022.

У період ув?язнення ОСОБА_8 в приміщенні Білозерського районного суду, її постійно утримували у виснажливих для людського організму санітарних умовах, непридатних для тривалого перебування людини, без надання води, їжі та жодних засобів гігієни. Потерпілій заборонялось за потреби відвідувати вбиральню. Тобто вон перебувала в умовах, які загрожували життю та здоров?ю, але не мала можливості вільно залишити місце утримання, чим ОСОБА_5 та інші невстановлені військові рф порушили вимоги ст. 147 Конвенції (нелюдяне поводження) і ст. 75 Додаткового протоколу І (знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образлив поводження).

2. Крім цього, 17.09.2022 приблизно о 09:00 год. (точний час досудовим розслідування не встановлено) ОСОБА_5 за попередньою змовою з двома невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, перебуваючи в одному з кабінетів приміщення Білозерського районного суду Херсонської області, проводи допит потерпілого ОСОБА_7 з метою схилити його до співпраці з окупаційною владою та отримати інформацію про Збройні сили України.

У той момент, коли ОСОБА_7 не відповідав на поставлені питання та відмовлявся від співпраці, невстановлений військовий рф, за попередньою змовою із ОСОБА_5 , застосовував до потерпілого фізичне насильство та катування, шляхом нанесення не менше 16 ударів кулаками та ногами по тулубу, 5 ударів гумовим кийком по ши спині та плечах, а також 12 ударів електричним струмом за допомогою заздалегідь підготовленого пристрою через дроти, під?єднані до лівої руки та правої ноги.

У той же час, ОСОБА_5 здійснював психологічний тиск щодо ОСОБА_7 , погрожуючи йому тривалим утриманням в іншому місці несвободи та розстрілом. Тобто, вказаними особами порушено вимоги п. 1 ст. 27 (заборона насильства), ст. 147 (нелюдяне поводження та катування) Конвенції та ст. 75(2)(а)(а.2) (катування) Додатково протоколу І.

Після завершення допиту, за вказівкою ОСОБА_5 , військовий рф повернув потерпілого ОСОБА_7 до камери для ув?язнених.

Надалі, 18.09.2022 приблизно о 09:00 год. (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) ОСОБА_5 за попередньою змовою з двома невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, перебуваючи в тому самому кабінеті Білозерського районного суду Херсонської області, повторн примушували ОСОБА_7 до співпраці з окупаційною владою. Не отримавши від нього згоду на співпрацю, невстановлений військовий рф, за попередньою змовою із ОСОБА_5 , застосовував до потерпілого фізичне насильство, шляхом нанесення не менше 12 ударів руками та ногами по тулубу. Також, ОСОБА_5 здійснюва психологічний тиск щодо ОСОБА_7 , погрожуючи йому тривалим утриманням в іншому місці несвободи. Отже, вказаними особами порушено вимоги п. 1 ст. 27 (заборона насильства), ст. 147 (нелюдяне поводження та катування) Конвенції та ст. 75(2)(а)(а.2) (катування) Додаткового протоколу І.

Після завершення допиту, за вказівкою ОСОБА_5 , військовий рф повернув потерпілого ОСОБА_7 до камери для ув`язнених.

Того ж дня, у період часу з 21:00 години до 22:00 години (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) в результаті катувань та нелюдяного поводження, ОСОБА_7 був змушений у письмовій формі надати згоду на співпрацю з окупаційною владою та під відеозапис погодитись на подальшу співпрацю.

Лише після цього 19.09.2022 приблизно о 10:00 годині (більш точний час не встановлено) за вказівкою ОСОБА_5 потерпілого звільнено з місця нелегального утримання без складання та надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув`язнення.

У період ув?язнення Самойленка ІД постійно утримували у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, непридатних для тривалого перебування людини, лише один раз годували перед звільненням, не надавали жодних засобів гігієни, обмежували у відвідуванні вбиральні. Тобто потерпілий перебував в умовах, я загрожували його життю та здоров?ю, але він не мав можливості вільно залишити місце утримання, чим ОСОБА_5 та інші невстановлені військові рф порушили вимоги ст. 147 Конвенції (нелюдяне поводження) і ст. 75 Додаткового протоколу І знущання на людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження).

3. У березні-жовтні 2022 року для досягнення основної мети щодо широкомасштабних нападів на цивільне населення, невстановленими досудовим розслідуванням військовими рф та представниками інших силових структур, за підтримки вищого керівництва рф, в захоплених приміщеннях державних органів і установ міста Херсо організовано місця для нелегального ув?язнення, катування та жорстокого поводження з цивільними особами, вчинення іншого фізичного і психологічного тиску для одержання інформації про проукраїнських активістів, противників окупаційної влади та подальшого схилення вищевказаних осіб до співпраці з державою-агресором.

Так, у період з 01.03.2022 по 03.03.2022 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) невстановлені військовослужбовці регулярних з`єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, перебуваючи за адресою: АДРЕСА_3 , захопили та встановили свій контроль на приміщенням Головного управління Національної поліції в Херсонській області (далі ГУНП в Херсонській області), що не було обумовлено воєнною необхідністю, а здійснено виключно з метою нелегального ув?язнення, застосування фізичного насилля та катування цивільного населення Херсонської області для отримання відомосте що цікавили окупаційну владу та військових рф.

Не раніше березня-жовтня 2022 року (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено), невстановлені особи з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади російської федерації залучили до реалізації спільного плану співробітника федеральної служби безпеки (далі ФС рф) (точна посада та військове звання не встановлені) ОСОБА_5 , який відкрито носив автоматичну зброю, форменний одяг та спорядження, які приналежні військовим рф, тобто відповідно до ст. ст. 43, 44 Протоколу І був комбатантом та зобов`язаний додержуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройно конфлікту.

Виконуючи відведену йому роль, ОСОБА_5 , будучи достовірно обізнаним про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями рф, перебуваючи в окупованому м. Херсон, умисно, тобто усвідомлюю суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, порушуючи ст. 147 Конвенції незаконно утримував цивільну особу, а саме: потерпілого ОСОБА_10 (старосту Надеждівського старостинського округу Білозерської селищної ради), в приміщенні захопленої будів ГУНП в Херсонській області за адресою: вул. Лютеранська, 4, м. Херсон, застосовуючи до нього жорстоке поводження, катування, з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування такої особи з метою залишення її без законодавчого захисту протягом тривалого періоду часу.

Так 21.09.2022 приблизно о 08:45 годині (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) щонайменше двоє невстановлених військовослужбовців рф, озброєних вогнепальною автоматичною зброєю, перебуваючи за місцем мешкання потерпілого за адресою: АДРЕСА_4 , порушуючи вимоги ст. 147 (нелегальне ув?язнення Конвенції, затримали ОСОБА_10 , який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владо сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання потерпілого перевезено та ув?язнено в одній із камер у приміщенні ГУНП в Херсонській області за адресою: вул. Лютеранська, 4, м. Херсон, де він утримувався до 30.09.2022.

Після ув?язнення ОСОБА_10 , а саме 22-23 вересня 2022 року (точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлені) ОСОБА_5 за попередньою змовою з невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, перебуваючи в одному з кабінетів захопленого приміщення ГУНП в Херсонській област проводив допит потерпілого з метою отримання інформації про можливі місця зберігання зброї та співпрацю з партизанським рухом. У той момент, коли ОСОБА_10 не відповідав на поставлені питання або надавав відповіді українською мовою, ОСОБА_5 застосовував до потерпілого фізичне насильство та катування, шляхом нанесенн не менше п`яти ударів кулаками та ногами по голові, а також за допомогою заздалегідь підготовленого пристрою через дроти, під`єднані до лівої та правої руки, здійснював удари електрострумом, чим порушив вимоги п. 1 ст. 27 (заборона насильства), ст. 147 (нелюдяне поводження та катування) Конвенції та статтю 75(2)(а) (а. (катування) Додаткового протоколу І.

Після завершення допиту та побиття, невстановлений військовий рф повернув потерпілого ОСОБА_10 до камери для ув?язнених.

Надалі, через декілька днів (більш точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлено) ОСОБА_5 за попередньою змовою з невстановленими військовими рф, відповідно до заздалегідь розподілених ролей, перебуваючи в тому самому кабінеті захопленого приміщення ГУНП в Херсонській області, проводив повторний доп ОСОБА_10 з метою отримання інформації про можливі місця зберігання зброї, співпрацю з диверсійно-розвідувальними групами, а також стосовно голови Білозерської ОТГ ОСОБА_6 . У той момент, коли ОСОБА_10 не відповідав на поставлені питання або надавав відповіді українською мовою, ОСОБА_5 застосовував до потерпіло фізичне насильство та катування, а саме: за допомогою заздалегідь підготовленого пристрою через дроти, під?єднані до лівої та правої руки, здійснював удари електрострумом, чим порушив вимоги п. 1 ст. 27 (заборона насильства), ст. 147 (нелюдяне поводження та катування) Конвенції та статтю 75(2)(а)(а.2) (катування) Додатково протоколу І.

Після завершення допиту та катування електричним струмом потерпілий ОСОБА_10 втратив свідомість, прийшовши до тями 30.09.2022, перебуваючи у себе вдома, тобто його фактично звільнено з місця нелегального утримання без складання та надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув?язнення.

За результатами застосування в ході проведення допитів до потерпілого фізичного насильства та катування ОСОБА_5 за попередньою змовою з іншими невстановленими військовими рф спричинили ОСОБА_10 тяжкі тілесні ушкодження за ознакою небезпеки для життя, а також легкі тілесні ушкодження.

У період ув?язнення ОСОБА_10 постійно утримували у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, непридатних для тривалого перебування людини, годували лише двічі за весь період утримання, не надавали жодних засобів гігієни, обмежували у відвідуванні вбиральні. Тобто потерпілий перебував в умовах, я загрожували його життю та здоров?ю, але він не мав можливості вільно залишити місце утримання, чим ОСОБА_5 та інші невстановлені військові рф порушили вимоги ст. 147 Конвенції (нелюдяне поводження) і ст. 75 Додаткового протоколу І (знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження).

Суд кваліфікує дії обвинуваченого ОСОБА_5 за ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, як жорстоке поводження з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб

II. Застосовані судом правові процедури. Спеціальне судове провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia)

З урахуванням того, що судовий розгляд здійснювався за відсутності обвинуваченого, дотримання процедур, встановлених процесуальним законом для такого розгляду, суд вважає за необхідне мотивувати окремо.

Обвинувальний акт з додатками у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 24.05.2024 під №12024230000000818, стосовно ОСОБА_5 , який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, надійшов до Херсонського міського суду Херсонської області для розгляд по суті.

Ухвалою суду від 01.07.2024 було призначено підготовче судове засідання.

Судом від призначення обвинувального акту до підготовчого судового засідання та до ухвалення рішення про проведення спеціального судового розгляду за відсутності обвинуваченого, було проведено судові засідання: 06.08.2024, 24.10.2024, 30.10.2024.

Обвинувальний акт з додатками у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 12.07.2024 під №12024230000001157, стосовно ОСОБА_5 , який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, надійшов до Херсонського міського суду Херсонської області для розгляду п суті.

Ухвалою суду від 30.08.2024 було призначено підготовче судове засідання.

Судом від призначення обвинувального акту до підготовчого судового засідання та до ухвалення рішення про проведення спеціального судового розгляду за відсутності обвинуваченого, було проведено судові засідання: 07.10.2024, 21.10.2024, 30.10.2024.

Про всі зазначені вище судові засідання обвинувачений повідомлявся про судовий розгляд кримінального провадження стосовно нього та мав можливість прибути до суду та скористатись своїм правом на вільний вибір захисника, користуватись своїми правами та подати до суду будь-які клопотання чи заяви.

Зазначеною можливістю, наданою судом, обвинувачений ОСОБА_5 не скористався.

Процедура заочного судового розгляду не є деталізованою процесуальним законом, не має тривалої історії застосування у судовій практиці, а тому суд виходив із загальних засад кримінального провадження.

До загальних засад кримінального провадження, зокрема, відноситься: законність, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини, забезпечення права на захист, доступ до правосуддя, змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, безпосередність дослідженн доказів.

При цьому зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у ст. 7 КПК України, з урахуванням особливостей, встановлених законом та нормами міжнародного права.

Так, змістом абз. 1 ч. 3 ст. 323 КПК України передбачено, що судовий розгляд у кримінальному провадженні щодо злочинів, зазначених у ч. 2 ст. 297-1 цього Кодексу, може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на територ держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та/або оголошений в міжнародний розшук.

Згідно положень ч. 2 ст. 297-1 КПК України вбачається, що серед переліку злочинів, щодо яких може здійснюватися спеціальне досудове розслідування, наявне посилання на ст. 438 КК України, за якою пред`явлено обвинувачення ОСОБА_5 .

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 135 КПК України особа викликається до суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв`язком; здійснення виклику по телефону або телеграмою. У разі тимчасової відсутності особи за місцем проживання повістка для передачі їй вручається пі розписку дорослому члену сім`ї особи чи іншій особі, яка з нею проживає, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи.

У відповідності до положень ч. 8 ст. 135 КПК України, повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної ВР України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй тако повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

На виконання зазначених положень процесуального закону, повідомлення про виклик обвинуваченого ОСОБА_5 до призначених судових засідань опублікованні у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме: у газеті «Урядовий кур`єр» та на сайті Офісу Генерального прокурора. Також, відповід повідомлення про виклик до суду були завчасно опубліковані на офіційному веб-сайті Херсонського міського суду Херсонської області щодо всіх судових засідань, які призначались у кримінальному провадженні.

Водночас, не зважаючи на наявні у матеріалах провадження докази відсутності ОСОБА_5 на території України, у органу досудового слідства, прокурора та суду відсутні будь-які відомості щодо адреси можливого проживання або перебування останнього за кордоном для направлення судового повідомлення про виклик в порядку ч. 7 с 135 КПК України.

З огляду на наявні матеріали провадження, суд не вбачає будь-яких інших можливостей, які могли б бути використані для повідомлення обвинуваченого, водночас є мотивовані підстави стверджувати, що обвинувачений був обізнаний щодо судового провадження ще на стадії проведення судом підготовчих дій.

III. Щодо забезпечення права на захист

Відповідно до ч. 2 ст. 47 КПК України захисник зобов`язаний прибувати для участі у виконанні процесуальних дій за участю обвинуваченого. У разі неможливості прибути в призначений строк захисник зобов`язаний завчасно повідомити про таку неможливість та її причини суд, а у разі, якщо він призначений органом (установою уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги, - також і цей орган (установу).

Згідно з п. 1 ч. 1 ст.49 КПК України суд зобов`язаний забезпечити участь захисника у кримінальному провадженні у випадках, якщо відповідно до вимог ст. 52 цього Кодексу участь захисника є обов`язковою, а підозрюваний, обвинувачений не залучив захисника. У цьому провадженні участь захисника є обов`язковою з огляду н положення ч. 1 ст. 52 КПК України, оскільки висунуто обвинувачення у вчиненні особливо тяжкого злочину.

Разом з цим, стосовно ОСОБА_5 здійснювалось спеціальне досудове розслідування, тому відповідно до п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК України участь захисника у цьому кримінальному провадженні є обов`язковою, але з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Під час підготовчого судового засідання та проведення подальшого спеціального судового провадження даного кримінального провадження, судом у повному обсязі було забезпечено участь захисника в захисті інтересів обвинувачених.

З урахуванням зазначеного, ухвалою суду від 30.10.2024 у кримінальному провадженні №12024230000000818 від 24.05.2024, а також ухвалою суду від 30.10.204 у кримінальному провадженні №12024230000001157 від 12.07.2024 клопотання прокурора про здійснення спеціального судового розгляду було задоволено, оскільки наявним у матеріалах справи доказами належним чином доведено, що обвинувачення ОСОБА_5 висунуте щодо злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто того, який входить до переліку злочинів, зазначених у ч. 2 ст. 297-1 КПК України.

Ухвалою суду від 13.02.2025 був призначений судовий розгляд з вирішенням питань, передбачених ч. 3 ст. 31, 314-316 КПК України, крім того вирішено питання щодо об`єднання кримінальних проваджень, внесених до ЄРДР під №12024230000000818 від 24.05.2024 та під №12024230000001157 від 12.07.2024 щодо ОСОБА_5 в одн провадження.

Разом з цим, за період часу з 01.07.2024 (ухвали про призначення підготовчого судового засідання) та до виходу суду до нарадчої кімнати 19.02.2026, інформація, яка стосувалася всіх призначених судових засідань, своєчасно публікувалася та була доступною через офіційний веб-сайт суду та публікацій у ЗМІ загальнодержавної сфер розповсюдження.

За час судового розгляду обвинувачений міг визначитися з провадженням проти нього, та усвідомлюючи, що у нього виник юридичний обов`язок постати перед судом, однак не змінив свою процесуальну поведінку та продовжив подальше ухилення від виконання своїх процесуальних обов`язків.

Підсумовуючи, суд констатує, що всі передбачені КПК України умови для проведення судового за спеціальною процедурою «in absentia», судом виконані та дотримані у повному обсязі.

IV. Позиція сторін кримінального провадження

Прокурор в ході судових дебатів висловила позицію, щодо повної доведеності вини обвинуваченого у вчиненні інкримінованих йому злочинів. Просив визнати обвинуваченого ОСОБА_5 винними та призначити відповідне покарання в межах санкції ч. 1 ст. 438 КК України, з урахуванням правил визначених ст. 29 КК України. Вважав з необхідне при визначення остаточної міри покарання врахувати правила ч. 4 ст. 70 КК України, оскільки щодо ОСОБА_5 було ухвалено вирок в іншому кримінальному провадженні.

Захисник вважав обсяг доказів, досліджений судом, недостатнім для ухвалення обвинувального вироку щодо обвинуваченого, а тому просив виправдати ОСОБА_5 .

V. Докази, досліджені судом на підтвердження вини та обставин вчиненого кримінального правопорушення

Відповідно до ст. ст. 84-85 КПК України, доказами у кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставини, що мають значення для кримінального провадження та підлягают доказуванню.

Відповідно до ухвал слідчого судді Заводського районного суду м. Миколаєва від 18.06.2024 (справа №487/4937/24, н/п №1-кс/487/3403/24) та Херсонського міського суду Херсонської області від 12.08.2024 (справа №766/12742/24), провадження щодо ОСОБА_5 здійснювалося у порядку спеціального досудового розслідування.

Вина ОСОБА_5 у вчиненні поставлених йому у провину кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438КК України, за вказаних вище обставин, підтверджується сукупністю досліджених в судовому засіданні доказів, які узгоджуються в між собою і не викликають жодних сумнівів у своїй належності, достовірності т допустимості, ***а саме:***

Щодо обставин вчиненого кримінального правопорушення відносно ОСОБА_6 та ОСОБА_7

- *протоколом огляду місця події від 02.12.2022 з додатками* у виді фото таблиці та відеозапису до нього. Так за змістом протоколу проведено огляд території та будівлі Білозерського районного суду Херсонської області за адресою: вул. Дмитра Яворницького, 97, с. Білозерка Херсонської області. За результатами огляду можна дійт висновку, що територія та будівля суду використовувалась військовими держави-агресора рф, зокрема наявні укріплення мішками з піском, ознаки життєдіяльності, порушення порядку, ознаки використання приміщення в якості місця позбавлення волі та застосування катувань.

- *показаннями **потерпілої ОСОБА_6*** , яка дала суду показання про те, що до 24.02.2022 працювала на посаді заступника директора СТОВ «Дніпро», а з початком повномасштабного вторгнення взяла керівництво підприємством на себе, оскільки директор виїхав.

Вперше її затримали військові рф у червні на один день, тримали у приміщенні Білозерського районного суду і переконували з ними співпрацювати. Вдруге затримали у липні та привезли до приміщення Білозерської РДА, де тоді «новопризначена» керівник Білозерського району з військовими знову переконували працювати з ними.

13.09.2022 до місця її роботи приїхав автомобіль «Урал», з якого вийшли військові рф, деяких вона вже знала, бо вони вже раніше проводили у неї обшуки. Їй наказали збиратись і їхати з ними, при цьому зав`язали очі і забрали телефон. Дорогою зрозуміла, що везуть до Білозерського районного суду, де завели до камери, в якій вже бу її землячка ОСОБА_11 , яку схоже з нею разом туди і привезли. Камера була маленька, без світла, холодна, з маленькою лавкою, все було брудне, бо попередні в`язні ходили в туалет прямо в ній.

Години через три її повели на допит в іншу кімнату, супроводжував хтось високий, який постійно стояв біля неї під час допиту, а за столом сидів молодий чоловік, який назвався « ОСОБА_12 », за твердженням якого саме він був куратором Білозерського району. Вимагав, щоб вона вказала на мешканців району і звинуватила їх під запи що вони «радикали», тоді відпустять її, тому що треба співпрацювати.

Якщо говорила українською мовою або щось таке, що не подобалось, то її били по потилиці, вимагали спілкуватись російською. Наказували повідомити про тих хто брав участь в АТО, працював в СБУ тощо, проте вона відмовилась від відеозапису.

Її повернули назад до камери, а вже біля 21:00 години почула як в коридорі біля їх камери б`ють чоловіка, відкрили двері до камери і змусили її дивитись на побиття, після чого чоловіка забрали, а її примусили мити коридор від крові та бруду. Поки вона помила коридор, то військові посміхались та принижували її, а також змусил помити і туалет, при цьому іноді штовхали.

До ранку пробула в камері, тоді як біля 10:00 години ранку її знову забрали на допит, де « ОСОБА_12 » питав чи не передумала вона, погрожував згвалтуванням її доньки, бо вони знають куди вона виїхала і їх це не зупинить. Вона стала з ними сперечатись, на що отримала близько 10 ударів палкою по голові. «Густав» сказав, щ подумає куди її відправити і її знову відвели до камери.

Через якійсь час до неї в камеру прийшли двоє конвоїрів, які відвели її до «Густава», який сказав готуватись до екзекуцій. Під час всіх допитів всім керував «Густав» і саме він морально принижував і погрожував розправою. Після того вона вирішила що її ведуть на розстріл, але її телефон і паспорт віддали конвоїрам, на що один сказа що вона «вспливе» в Очакові. Її знову посадили до машини і як потім стало зрозуміло привезли до приміщення ГУНП в Херсонській області в м. Херсоні.

У подальшому вона впізнавала фото із зображенням «Густава», яким виявився ОСОБА_5 . Крім того вона приймала участь у слідчому експерименті, під час якого на місці все показувала і розказувала.

- *протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.03.2024*, відповідно до якого **потерпіла ОСОБА_6** впізнала чоловіка, якого називали « ОСОБА_12 » (ОСОБА_5), який називав себе співробітником ФСБ рф та куратором по Білозерському району Херсонської області від окупаційної влади, і який проводив її допи під час незаконного утримання у приміщенні Білозерського районного суду Херсонської області;

- *протоколом проведення слідчого експерименту від 16.01.2024* з додатком у виді відеозапису. Під час проведеної слідчої дії **потерпіла ОСОБА_6** на території та у приміщенні Білозерського районного суду Херсонської області повідомила та продемонструвала таке.

Вперше її затримали у червні 2022 року за місцем її проживання, одягнули на голову пакет та привезли до приміщення суду, де її супроводили до камери, перебуваючи в якій вона чула голоси інших затриманих. Один день в камері, де була лише одна маленька лавочка і маленьке віконце з решіткою, вона була сама. Вже наступного дн до неї помістили ОСОБА_13 , цього ж дня її водили на допит, після чого ближче до обіду відпустили.

Вдруге її затримали у липні 2022 році на декілька годин тримали у приміщенні військової адміністрації у с. Білозерка.

Третій раз потерпілу затримали 13.09.2022 о 14:00 годині за місцем її роботи у с. Новодмитрівка, очі зав`язали рушником, посадили до автомобіля Урал і знову привезли до приміщення суду. Потерпіла продемонструвала куди саме і як її супроводили в суді та показала камеру, куди її помістили, де вже перебувала ОСОБА_14 . В каме також була одна маленька лавочка та маленьке вікно з решіткою, не було світла. Цього ж дня її повели на допит, одягнувши в камері шапку на голову. Потерпіла показала куди саме її відвели та посадили на стілець посеред кімнати, де був чоловік який назвався « ОСОБА_12 » та повідомив, що він куратор по Білозерському району. Якщ вона щось відповідала українською мовою, або говорила те, що не подобалось « ОСОБА_12 », інший військовий який стояв позаду неї бив її по потилиці, шиї та спині гумовою палицею. Крім того у кімнаті було ще двоє військових у масках.

Під час допиту « ОСОБА_12 » поводив себе грубо, перед ним лежали паспорти інших затриманих і він вимагав від неї на відео повідомити, що вони є радикалами, на що вона відмовилась, але « ОСОБА_12 » почав погрожувати згвалтуванням її доньки. Її відвели назад до камери.

Ввечері того ж дня двері до камери відкрили і примусили дивитись на те як в коридорі б`ють чоловіка, при цьому вже було багато крові, після чого примусили мити підлогу від крові.

14.09.2022 в обідній час її знову у шапці на голові привели до кабінету для допиту, де знову був « ОСОБА_12 » і ще « ОСОБА_15 ». « ОСОБА_12 » вимагав, щоб на відео вона повідомила, що буде працювати на окупаційну владу, але після її відмови, її паспорт « ОСОБА_12 » віддав « ОСОБА_15 » і наказав її забирати, бо за не приїхали. Після цього її перевезли до будівлі ГУНП в Херсонській області.

Потерпіла додала, що за час утримання в приміщенні суду їй не надавали медичну допомогу, не пускали до туалету, не давали їсти та пити, не зважаючи на її прохання.

- *показаннями **потерпілого ОСОБА_7*** , який суду пояснив, що до повномасштабного вторгнення він займав посаду селищного голови Станіславської ОТГ, проте залишався на своєму робочому місці і продовжував виконувати свою роботу наскільки це було можливо в тих умовах.

15.09.2022 біля 20:00 години до нього додому приїхала машина з російськими військовослужбовцями і наказали їхати з ними, при цьому одягнути мішок на голову та кайданки на руки та повели до машини, якою приїхали. Його привезли до Станіславської школи, при цьому нанесли декілька ударів по ребрах, після чого пристебнул його кайданками до батареї.

16.09.2022 біля 06:30 години до школи під`їхала машина, до нього зайшли військові, зняли кайданки, вдягнули мішок на голову і знову повели до машини, на якій була відмітка «Z», яку побачив, бо мішок просвічувався. Коли не зміг самостійно залізти до машини, то отримав удари по спині та по шиї, після чого його запхали до машин

Дорогою зрозумів, що його везуть до приміщення Білозерського районного суду Херсонської області, де витягли з машини і повели вперед, при цьому вдарили по литках, від чого він впав перед сходами до приміщення суду. Його завели до камери, де зняли мішок з голови, і він роздивився, що камера була дуже маленька, з маленько лавкою і одягом на підлозі, на якому у подальшому доводилось спати, стояли 5 літровці баклажки, які використовувались в якості туалету. В камері було холодно, їсти не давали, лише в останній день затримання кинули банку каші та кусок м`яса.

Пізніше до нього прийшли конвоїри і повели в кабінет для допиту, коли завели то вдарили, від чого він впав і ударився, на що він них почув пораду «колотись», після чого почали бити палкою по голові, при цьому один з військових тримав за голову, щоб наносити удари в одне й те саме місце. Припинили бити після наказу, яки прозвучав зі сторони. Потім знову почали наносити удари, вимагаючи зізнання, на що він намагався пояснити, що не може зрозуміти, що саме від нього хочуть почути. Все тривало години дві, після чого його повернули до камери, де він переночував.

17.09.2022 за ним знову прийшли, одягнули на голову мішок і повели на допит, посадили на стільця і стали знову бити, зокрема сильно били по ногах і в один з моментів мішок зісковзнув з голови і він побачив чоловіка за столом, де стояв польовий телефон з генератором, який як він передбачав будуть використовувати, щ підключати струм до нього. І дійсно його ще декілька пару раз вдарили і він зрозумів, що до рук під`єднують кабелі, після чого став відчувати удари електрострумом. Цього дня вперше побачив « ОСОБА_16 ». Він став кричати, на що від нього вимагали «правди», хоча він і не розумів якої. Били по обличчю, грудях, робили паузу і знов повторювали струмом.

Стали вимагати, щоб він переконував місцевих мешканців приймати участь в референдумі, бо його мають послухати, на що він заперечив, вказавши, що посаду займає роки півтора і не всіх навіть знає. Його повернули до камери.

Наступного дня знову забрали на допит і знову вимагали правду, зняли пакет і він побачив молодого чоловіка, який назвав себе « ОСОБА_16 » і пригрозив якщо не скажу правду, то відвезуть у в`язницю до Криму, пояснивши тим, що знайшли в телефоні його переписку з військовими Збройних Сил України, хоча він знав, що нічог подібного в телефоні, який у нього вилучили, не було.

Біля 22:30 години знову прийшли військовослужбовці і відвели його в кімнату на допит, посадили на стільця, зняли мішок з голови і знову перед ним був « ОСОБА_16 », який став переконувати його піти на референдум, щоб спонукати мешканців слідувати його прикладу, на що він погодився, але попросив пройти лікування, що мешканці нічого запідозрили. « ОСОБА_16 » погодився, але змусив його записати відео із закликами йти на референдум і попередив якщо він втече, то на нього буде компромат.

19.09.2022 його знову забрали з камери, одягнувши мішок на голову, посадили до машини і стало зрозуміло, що везуть до с. Станіслав, де він зрозумів, що його віз саме « ОСОБА_16 », який попередив, що знають де він проживає.

Після повернення додому вони з дружиною виїхали до м. Херсона, де переховувались до деокупації.

У подальшому під час досудового розслідування він впізнавав фото із зображенням ОСОБА_5 , який і називався « ОСОБА_16 », а також приймав участь у слідчому експерименті, під час якого все продемонстрував.

- *протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 04.03.2024*, відповідно до якого **потерпілий ОСОБА_7** впізнав фото із зображенням чоловіка, який називав себе « ОСОБА_16 » (ОСОБА_5) під час його утримання у приміщенні Білозерського районного суду Херсонської області та проводив його допит;

- *протоколом проведення слідчого експерименту від 16.01.2024 з відеозаписом* до нього, за змістом якого **потерпілий ОСОБА_7** біля будівлі та всередині будівлі Білозерського районного суду Херсонської області повідомив та продемонстрував таке. Перший раз потерпілого затримали 24.06.2022 за місцем його роботи та привезли д суду із зав`язаними очима та зв`язаними руками. Завели до камери з однією маленькою лавкою та маленьким вікном з гратами. У камері були пляшки 5 л, які використовувались в якості туалету. Лише на третій день його забрали для допиту, завели до кабінету та посадили на стілець одразу біля входу, там було двоє військовослужбовц які стояли і двоє «Марат» та «Рубін», які сиділи за столом. На їх питання чи вірить він у рф, він сказав що ні і йому порадили чекати українські війська, щоб вони його звільнили. Йому на голову одягнули пакет та вивели з кімнати. 27.06.2022 його звільнили, повернувши телефон та паспорт, тілесні ушкодження за цей період н спричиняли.

Вдруге його затримали 15.09.2022 о 19:40 годині, надягнули наручники і відвезли до Станіславської школи, де він був до наступного дня. 16.09.2022 його із зав`язаними очима відвезли до Білозерського суду, де помістили до камери, на підлозі якої був різний одяг, на якому він і сидів.

З 17.09.2022 потерпілого кожного дня водили на допити, які відбувались там само де і під час першого затримання. Під час перших двох допитів його били по обличчю, руках та ребрах. В ході допиту казали, що його розкусили, проте били з пакетом на голові і він нічого не бачив. Під час першого допиту пакет трохи злетів та ві побачив невідомого йому чоловіка, перед яким на столі стояв польовий телефон з генератором. Потерпілому одягнули мішок на голову і продовжили бити і застосовували електрострум. За вказівкою чоловіка, що сидів за столом йому зняли мішок з голови і він представився « ОСОБА_16 », який повідомив, що вони про нього все знают і він має зізнатись, у протилежному випадку його розстріляють або вивезуть до в`язниці у м. Севастополь. Дали час подумати до наступного дня і повернули до камери.

18.09.2022 потерпілого повели на другий допит з пакетом на голові також, привели у той самий кабінет, де військовий рф спричиняв йому тілесні ушкодження, а інший задавав питання. Коли з голови зняли пакет, то за столом побачив того ж « ОСОБА_16 », який продовжив допит і погрожував в`язницею в Криму, його знову відвели д камери. Приблизно о 21:00 годині того ж дня його знову привели на допит, під час якого « ОСОБА_16 » наполягав на тому, щоб він погодився на співпрацю з окупаційною владою, в тому числі повинен прийти на референдум, чим спонукати інших мешканців також голосувати. Для того, щоб втекти він погодився на пропозицію ОСОБА_16 » і мотивував тим, що йому треба до лікарні, щоб підлікуватись і тим самим не викликати підозри у місцевих мешканців.

19.09.2022 його в мішку на голові посадили до машини і відвезли додому, коли зняли мішок, то зрозумів, щоб віз його « ОСОБА_16 », інших людей в машині не було.

За час утримання його кормили один раз, медичну допомогу не надавали, води не було.

Щодо обставин вчиненого кримінального правопорушення відносно ОСОБА_10

- *протоколом огляду місця події з фототаблицею до нього від 28.12.2022*, відповідно до змісту якого оглянуто ділянку місцевості, на якій знаходиться Головне управління національної поліції в Херсонській області, розташоване за адресою: вул. Лютеранська, 4, м. Херсон. При огляді будівлі з вул. Лютеранської встановлено, що вхід д будівлі п`ятиповерхової здійснюється через металопластикові двері та ролети, який на момент огляду в положенні зачинено, який має пошкодження. Крім того виявлено пошкодження трьох металопластикових вікон на першому поверсі. Вхід на територію здійснюється через металеві ворота та зліва від яких металева хвіртка, яка н момент огляду відчинена. Справа від входу на території знаходиться п`яти поверхова будівля з цегляними стінами та металопластиковими вікнами, в якій виявлено на другому поверсі пошкодження вікон, а саме: пошкодження скла та віконних рам. При подальшому огляді встановлено, що з тильної сторони вказаної територ знаходяться автомобільні бокси, які на момент огляду відчинені та пошкоджені дерев`яні ворота до приміщень.

- *протоколом огляду місця події від 03.01.2023 з фототаблицею*, згідно якого місцем огляду являється підвальне приміщення, яке знаходиться на території ГУНП в Херсонській області (вул. Лютеранська, 4, м. Херсон), яке складається з одного коридору та п`яти приміщень. При огляді приміщення встановлено, що порядок речей приміщенні порушено. Так у приміщеннях зазначеного підвалу виявлено значна кількість ліпких стрічок, стяжок, ліжка, письмові зазначення імен, що в цілому створює переконання в тому, що вказане приміщення було обладнано та використовувалось для незаконного утримання людей, щодо яких вірогідно застосовувались заход впливу за допомогою вилучених під час огляду предметів.

- *протоколом огляду місця події від 04.01.2023 з фототаблицею*, згідно якого оглянуто приміщення головного корпусу ГУНП в Херсонській області, а саме: приміщення ради ветеранів МВС України та музею МВС України. У вестибюлі ліворуч від входу знаходяться накидані на купу меблі, серед яких на підлозі виявлено порожн упаковки від добового раціону харчування армії рф. Також на дверях виявлено напис: «без разрешения не входить! Расположение Вагнер!» Крім того виявлено та вилучено значну кількість предметів, які свідчать про перебування у вказаному приміщенні представників окупаційної влади та військовослужбовців рф.

- показаннями ***потерпілого ОСОБА_10*** , який суду дав показання про те, що до моменту початку окупації займав посаду старости Надеждівського старостату, а тому залишився в селищі, щоб продовжити виконання своїх обов`язків.

21.09.2022 військовослужбовці рф приїхали до нього за місцем його проживання, де наказали представитись, взяти паспорт та шапку, яку потім натягнули йому на обличчя і заштовхали його до мікроавтобуса, на якому була помітка у вигляді літери «V».

Під час руху мікроавтобуса зрозумів, що їдуть в бік с. Білозерка, проте коли зупинились, то через шапку побачив незнайомий двір. Його завели до будівлі і помістили до маленької камери, де він пробув три дні. Як він потім для себе зрозжумівЖ, то була будівля ГУНП в Херсонській області в м. Херсоні. За цей час змушували йо кричати, що путін найкращий президент.

Наступним етапом було те, що його забрали до іншої кімнати, де наносили численні удари, і саме там він вперше побачив чоловіка, якого потім впізнав по фото як ОСОБА_5 . Також наносили удари, якщо починав говорити українською, або щось інше, що їх не влаштовувало. Побачив телефонний апарат і відчув удар током. Сам ОСОБА_5 проводив його допит, інші військові його били, від чого він втрачав свідомість.

Після такого допиту його відвели до іншої камери, де також утримувались інші чоловіки, яких він знав. Його протягом двох днів не зачіпали і він трохи відлежався. За ці дні їжу йому не давали, була лише вода.

Через два дні знову повели його на допит до ОСОБА_5 , де знову приєднували струм до рук, змушували повідомляти про позиції українських військових, казав, що його передадуть на сьоме управління і вони його поламають, питав хто така ОСОБА_17 , при цьому наносили удари, а потім знову повернули до камери, де він вж утримувався, проте внаслідок значних тілесних ушкоджень, що відбувалось після того не пам`ятає, а прийшов до тями вже в лікарні, де були дуже здивовані виявленим у нього тілесним ушкодженням.

Його викинули з автомобіля фактично посеред поля 30.09.2022 в селі і лише завдяки мешканцям, які неподалік були його відвезли до лікарні, проте він про це довідався пізніше, оскільки сам нічого не усвідомлював та не пам`ятав.

В камері, де він утримувався туалету не було, як і були відсутні жодні умови для перебування.

Зазначив, що Фото із зображення ОСОБА_5 побачив у телеграм каналі, а тому повідомив про вчинений щодо нього злочин. Вважає, що саме обвинувачений керував всіма процесами пов`язаними з допитом затриманих.

- *протоколом проведення слідчого експерименту від 05.12.2023* з додатком у виді відеозапису до нього. Так під час проведеної слідчої дії **потерпілий ОСОБА_10** зазначив та описав місце його утримання (ГУНП в Херсонській області по вул. Лютеранській, 4, м. Херсон), повідомив опис камери, де військові рф його утримували т проводили його допити, а також наносили тілесні ушкодження;

- *висновком експерта №345 від 01.12.2023*, відповідно до якого на підставі судово-медичної експертизи ОСОБА_10 , даних його медичних документів у ОСОБА_10 виявлені наступні тілесні ушкодження: забої головного мозку важкого ступеня, крововиливи під тверду, м`яку оболонки головного мозку, в шлуночки мозку, множин синці, садна, забої м`яких тканин голови, обличчя, забійна рана лівої брови, множинні забої, садна тулуба, кінцівок, рани третіх пальців рук, які виникли від множинних травматичних дій тупими предметами, не виключено з 21.09.2022 по 30.09.2022 в період незаконного утримання його представниками збройних сил рф.

Забої головного мозку важкого ступеню, крововиливи під тверду, м`яку оболонки головного мозку, в шлуночку мозку, множинні синці, садна, забої м`яких тканини голови, обличчя, забійна рана лівої брови, які ускладнились гідроцефалією, відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя.

Множинні забої, садна тулуба, кінцівок, рани третіх пальців рук відносяться до легких тілесних ушкоджень.

- *протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.12.2023*, за змістом якого потерпілий ОСОБА_10 впізнав фото із зображенням ОСОБА_5 як особи, яка здійснювала його побиття, приєднувала електричний струм до пальців правої та лівої рук потерпілого;

Щодо особи обвинуваченого:

- *протоколом огляду від 04.12.2023 з додатком у виді диску*, відповідно до якого оглянуто публікацію в месенджері «Telegram» за посиланням https://t.me/vanek_nikolaev/19269. Публікація містить ряд фотографій із зображенням чоловіка, за твердженням дописувача ОСОБА_5 ;

- *протоколом огляду від 05.12.2023 з додатком у виді диску*, відповідно до якого оглянуто публікацію за посиланням http://psb4ukr.org/criminal/zanevskij-yan-vyacheslavovich. Публікація містить ряд фотографій із зображенням чоловіка, за твердженням дописувача ОСОБА_5 , зазначено дату народження ІНФОРМАЦІЯ_1 , міс народження м. москва, адреса проживання та номери мобільних телефонів.

- *висновком експерта від 17.04.2024 №СЕ-19-24/8313-ФП*, відповідно до якого у файлах з назвою: «Фото 1.png», «Фото 2.png» та у файлі з назвою: «паспорт ОСОБА_5 1.jpg», ймовірно зображена одна і та ж особа.

- *висновком експерта від 19.04.2024 №СЕ-19-24/8306-ФП*, відповідно до якого у файлах з назвою: «Фото 1.png», «Фото 2.png» та у файлі з назвою: «паспорт ОСОБА_5 1.jpg», ймовірно зображена одна і та ж особа.

VI. Оцінка доказів. Мотиви суду щодо висунутого обвинувачення.

Вирішуючи питання щодо винуватості ОСОБА_5 врахуванню з метою подальшої оцінки протиправності дій останнього підлягають наступні норми міжнародного права.

Відповідно до ст. ст. 43, 44 Протоколу I Збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, н визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів. Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовног персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях. Щоразу, коли сторона, яка перебуває в конфлікті, включає у свої збройні сили напіввоєнну організацію або озброєну організацію, що забезпечує охорону порядку, вона повідомляє про це інш сторони, що перебувають у конфлікті.

Будь-який комбатант, як це визначено у ст. 43, який потрапляє під владу супротивної сторони, є військовополоненим. Хоча всі комбатанти зобов`язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, порушення цих норм не позбавляє комбатанта його права вважатися комбатантом або, якщо ві підпадає під владу супротивної сторони, його права вважатися військовополоненим, за винятком випадків, передбачених у пунктах 3 і 4. Для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов`язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв`язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю: а) пі час кожного воєнного зіткнення, і b) в той час, коли він перебуває на виду у противника в ході розгортання в бойові порядки, що передують початку нападу, в якому він повинен взяти участь. Дії, що відповідають вимогам цього пункту, не розглядаються як віроломні в значенні статті 37, пункт 1 b. Комбатант, який підпадає під влад супротивної сторони в той час, коли він не виконує вимог, викладених у другій фразі пункту 3, позбавляється права вважатися військовополоненим, проте йому надається захист, рівноцінний у всіх відношеннях тому, який надається військовополоненим згідно з Третьою конвенцією і цим Протоколом. Такий захист включає захис рівноцінний тому, який надається військовополоненим згідно з Третьою конвенцією, в разі якщо така особа передається до суду й несе покарання за будь-які правопорушення, які вона вчинила. Будь-який комбатант, який потрапляє під владу супротивної сторони, якщо він не бере участі в нападі або у воєнній операції, що є підготовко до нападу, не втрачає свого права вважатися комбатантом і військовополоненим через вчинені ним раніше дії. Дана стаття не завдає шкоди праву будь-якої особи вважатися військовополоненим відповідно до статті 4 Третьої конвенції. Дана стаття не має на меті змінити загальноприйняту практику держав щодо носіння форменого одя комбатантами, включеними до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ сторони, що перебуває в конфлікті. На доповнення до категорій осіб, зазначених у ст. 13 Першої і Другої конвенцій, всі особи із складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті, як це визначено у ст. 43 цього Протоколу, мают право на захист згідно з цими Конвенціями, якщо вони поранені або хворі, або стосовно До Другої конвенції, якщо вони зазнали корабельної аварії на морі або в інших водах.

За правилами ст. 11 Протоколу І Фізичному і психічному стану здоров`я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невиправданої д або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров`я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить ц процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Зокрема, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою: а) фізичним каліцтвам; b) медичним чи науковим експериментам; с) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з

умовами, передбаченими пунктом 1.

Цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм. Цивільне населення як таке, а також окрем цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів. Заборонено акти насильства чи

загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях. Напади невибіркового характеру заборонено. До нападу невибіркового характеру належать: а) напади, не спрямовані на конкретні воєнні об`єкти; b) напади, пр яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об`єкти; або с) напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким чином, у кожному такому випадк поражають воєнні об`єкти й цивільних осіб або цивільні об`єкти, не розрізняючи їх.

Серед інших належить вважати невибірковими такі види нападів: а) напад шляхом бомбардування будь-якими методами або засобами, при якому як єдиний воєнний об`єкт розглядається ряд явно пов`язаних один з одним і розрізнюваних воєнних об`єктів, розміщених у місті, у селі чи в іншому районі, де сконцентровані цивільні особ або цивільні об`єкти; і b) напад, котрий, як можна очікувати, попутно потягне за собою втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб та шкоду та шкоду цивільним об`єктам, або те й інше разом, які були б надмірними щодо конкретної і безпосередньої воєнної переваги, якої передбачається таким чином досягт Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій. Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об`єкти від нападу або прикрит воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об`єкти від нападу чи прикрити воєнні операції. Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнном конфлікті, від їх правових зобов`язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов`язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

За правилами ст. 75 Протоколу I тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, я мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інш подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів такихж осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективн покарання; і е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов`язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротши строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними. Жінки, свобода яких обмежується з причин, пов`язаних із збройним конфліктом, утримуються в приміщеннях, відокремлених від приміщень для чоловіків. Вони перебувають під безпосереднім наглядом жіно Однак у випадках, коли затримуються чи інтернуються сім`ї, їх, за можливості, розміщують в одному й тому самому місці й утримують як окремі сім`ї.

Особи, які піддаються арешту, затриманню чи інтернуванню з причин, пов`язаних зі збройним конфліктом, користуються захистом, передбаченим цією статтею, до їх остаточного звільнення, репатріації чи влаштування навіть після закінчення збройного конфлікту. Щоб уникнути будь-якого сумніву щодо переслідування осіб, я звинувачуються у вчиненні воєнних злочинів або у злочинах проти людства, та суду над ними, застосовуються такі принципи: а) особи, які звинувачуються в таких злочинах, повинні переслідуватися й передаватися до суду згідно із чинними нормами міжнародного права; і b) будь-які особи, які не користуються сприятливи обходженням згідно з Конвенціями і цим Протоколом, користуються обходженням, передбаченим цією статтею, незалежно від того, є чи не є злочини, в яких їх звинувачують, серйозним порушенням Конвенцій і цього Протоколу.

Жодне з положень цієї статті не може бути використане як таке, що обмежує будь-яке інше сприятливіше положення, що надає особам, про які йдеться в пункті 1, більший захист згідно з будь-якими застосовуваними нормами міжнародного права.

Відповідно до ст. 3 Конвенції у разі збройного конфлікту, який не має міжнародного характеру й виникає на території однієї з Високих Договірних Сторін, кожна сторона конфлікту зобов`язана застосовувати як мінімум такі положення: 1. З особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройни сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; b) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе т принизливе поводження; d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Статтею 27 Конвенції визначено, що особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякуванн від образ та цікавості натовпу. Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність. З урахуванням положень стосовно здоров`я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особ що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань. Проте сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час веденн війни.

Жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей. Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичн страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження боку як цивільних, так і військових властей (ст. ст. 31, 32 Конвенції). Сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78 (ст. 79 Конвенції). Серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо і здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров`ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув`язнення особи, що перебува під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, н виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно (ст. 147 Конвенції).

При вирішенні питання про допустимість та належність досліджених доказів суд враховує, що Європейський суд з прав людини неодноразово зазначав, що допустимість доказів є прерогативою національного права і, за цим правилом, саме національні суди повноважні оцінювати надані ним докази (параграф 34 рішення у спра «Тейксера де Кастро проти Португалії» від 09.06.1998, параграф 54 рішення у справі «Шабельника проти України» від 19.02.2009), а порядок збирання доказів, передбачений національним правом, має відповідати основним правам, визнаним Конвенцією, а саме: на свободу, особисту недоторканість, на повагу до приватного і сімейног життя (ст. ст. 5, 8 Конвенції) тощо.

Окрім цього, відповідно до ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», суди застосовують Європейську конвенцію з прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Європейський суд з прав людини у п. 65 справи «Коробов проти України» (заява №39598/03, остаточне рішення від 21.10.2011) зазначив, що при оцінці доказів суд, як правило, застосовує критерій доведення «поза розумним сумнівом» (див. рішення від 18.01.1978 у справі «Ірланд проти Сполученого Королівства» (Ireland v. the Unite Kingdom), п. 161, ОСОБА_25 , заява №25). Проте, така доведеність може випливати зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту.

Аналізуючи вище перелічені докази в їх сукупності, провівши судовий розгляд в межах висунутого обвинувачення, відповідно до обвинувального акту, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому досліджені всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінююч кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, а також в сукупності з показаннями потерпілих, суд приходить до висновку, що вказані докази належні, оскільки вони підтверджують існування обставин, що підлягають доказуванню, допустим оскільки вони отримані в порядку встановленому КПК України, достовірні, оскільки фактичні дані отримані з цих доказів, не спростовані жодним іншим доказом, наданим сторонами кримінального провадження.

Дослідивши матеріали кримінального провадження та безпосередньо дослідивши кожний наданий доказ як окремо, так і їх сукупність у взаємозв`язку, суд вважає, що всі письмові докази по справі, які надані суду (стороною обвинувачення), є вагомими для того, щоб визнати обвинуваченого винним у пред`явленому йом обвинуваченні, що відповідає стандартам доказування «поза розумним сумнівом», який знайшов своє втілення як в положеннях ч. 3 ст. 17 КПК України, так і в практиці Європейського суду з прав людини, зокрема, у рішенні «Коробов проти України» від 21.10.2011.

Судом також встановлено, що дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Судом використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченого, зокрема, право н захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя. Також судом у повному обсязі було забезпечено змагальність процесу.

Таким чином, суд вважає, що вина обвинуваченого ОСОБА_5 в інкримінованому йому злочині, кваліфікація його дій, доведена поза розумним сумнівом у повному обсязі.

VII. Призначення покарання

При призначенні покарання ОСОБА_5 суд враховує характер та ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення. Обставин, що обтяжують або пом`якшують покарання судом встановлено не було.

Призначаючи обвинуваченим покарання, суд враховує, що покарання, як захід державного реагування на осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, є головною і найбільш поширеною формою реалізації кримінальної відповідальності, роль і значення якого багато в чому залежать від обґрунтованості його призначення і реалізац Застосування покарання є одним із завершальних етапів кримінальної відповідальності, на якому суд вирішує питання, визначені ч. 1 ст. 368 КПК України, та яке виступає правовим критерієм, показником негативної оцінки як самого правопорушення, так і особи, котра його вчинила. Покарання завжди має особисти індивідуалізований характер, а його призначення і виконання можливе тільки щодо особи, визнаної винуватою у вчиненні кримінального правопорушення.

Згідно з правовими орієнтирами, визначеними у ст. ст. 50, 65 КК України метою покарання є як кара, так і виправлення засуджених та запобігання вчинення нових злочинів, іншими особами у тому числі. Досягнення вказаної мети є однією з форм реалізації визначених у ч. 1 ст. 1 КК України завдань закону про кримінальн відповідальність правового забезпечення охорони від злочинних посягань прав і свобод людини і громадянина, власності та інших охоронюваних законом цінностей, а також запобігання злочинам. Призначене покарання має відповідати характеру протиправного діяння, його небезпечності, даним, що всебічно характеризують особ винного, адже така співмірність є критерієм справедливості кримінальної відповідальності.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, суд своїм рішенням повинен забезпечити не тільки права обвинуваченого, а й високі стандарти охорони загальносуспільних прав та інтересів. Забезпечення таких стандартів, як підкреслює Європейський суд з прав людини, вимагає від суду більшої суворості в оцінці порушен цінностей суспільства.

Враховуючи підвищену суспільну небезпеку вчиненого обвинуваченим злочину проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку в умовах воєнного стану, яка посягає на захист життєво важливих інтересів громадян, суспільства та держави, на її суверенітет, територіальну цілісність, недоторканість та обороноздатність, також на суспільні відносини, які забезпечують саме існування України як суверенної, незалежної, демократичної і правової держави, суд вважає, що обвинуваченому необхідно призначити покарання в межах санкцій ч. 1 ст. 438 КК України, обмежень для призначення якого з огляду на вимоги ст. 63 КК України згідно матеріал кримінального провадження не вбачається, що відповідатиме завданням та цілям кримінального покарання, та сприятиме виправленню обвинуваченого та буде достатнім для попередження вчинення ним нових злочинів.

VIII. Інші питання, які вирішуються судом при ухваленні вироку

Частиною 2 ст. 122 КПК України визначено, що залучення стороною обвинувачення спеціалістів, експертів спеціалізованих державних установ, проведення експертизи (обстежень і досліджень) за дорученням слідчого судді або суду здійснюються за рахунок коштів, що за цільовим призначенням виділяються таким установам і Державного бюджету України. При цьому, згідно з положеннями ч. 2 ст. 124 КПК України у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експерта.

Таким чином із ОСОБА_5 на користь держави підлягають стягненню судові витрати на залучення експерта, висновки яких покладено в основу його обвинувачення.

Керуючись ст. ст. 122-124, 297-1, 323, 373, 374 КПК України, суд, -

у х в а л и в:

1. ОСОБА_5 , *ІНФОРМАЦІЯ_1* , визнати винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України та призначити покарання у виді 11 (одинадцяти) років позбавлення волі.

2. На підставі ч. 4 ст. 70 КК України шляхом часткового складання покарань, що призначено за вироком Вознесенівського районного суду м. Запоріжжя від 22.07.2025, з покаранням, що призначено за даним вироком, визначити ОСОБА_18 остаточне покарання у вигляді позбавлення волі на строк

14 (чотирнадцяти) років.

3. Строк відбування призначеного **ОСОБА_18** покарання рахувати з моменту затримання в порядку приведення даного вироку до виконання.

4. Запобіжний захід у виді тримання під вартою, застосований на підставі ухвали слідчого судді Заводського районного суду м. Миколаєва від 18.06.2024 залишити без змін до набрання вироком законної сили.

5. Стягнути з ОСОБА_5 на користь держави *витрати на залучення експерта* в розмірі ***8 024*** *гривні* ***48*** *копійок.*

6. Речові докази:

- оптичний диск, який 15.09.2023 видав потерпілий ОСОБА_7 з наявними на ньому файлами *залишити зберігати в матеріалах справи.*

На вирок може бути подана апеляційна скарга протягом ***30 (тридцяти) днів*** з дня проголошення до Херсонського апеляційного суду через Херсонський міський суд Херсонської області.

Якщо апеляційну скаргу подано обвинуваченим, щодо якого судом ухвалено вирок за результатами спеціального судового провадження, суд поновлює строк за умови надання обвинуваченим підтвердження наявності поважних причин, передбачених ст. 138 КПК України, та надсилає апеляційну скаргу разом із матеріалам кримінального провадження до суду апеляційної інстанції, з дотриманням правил, передбачених ст. 399 КПК України.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судове рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Обвинувачений та захисник мають право на ознайомлення з журналом судового засідання та подання на нього письмових зауважень.

Учасники судового провадження протягом строку апеляційного оскарження мають право заявити клопотання про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити захиснику обвинувачених та прокурору, а інформацію про вирок опублікувати в газеті «Урядовий кур`єр» та на офіційному веб-сайті суду відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Суддя: *ОСОБА_1*